

נח:

עין משפט
נר מצוה

יא א מיי' פ"ז מהלכות
נזירות הלכה טו:

מהלכות ע"ז הל' ט
סמג לאוין קד טוש"ע י"ד
סי' קפב סעיף א:

הגהות הב"ח

[illegible]

פי' הרא"ש

[illegible]

נזיר מבנה נמי לא ירף שכן לא שאינו שוה בכל הוא. והשמה
הוא מני למיפרך אחאי לא [ילפינן] מנזיר דעלמאי דלמי
עשה ודמי ל"ט ועשה אפי' שוה בכל דמיר שוה בכל הוא ולמסקנא
ינחא דפרכינן בסמוך מה למזיר שכן ישנו צאלה:

ולמאן דמוקי ראשו בנוזיר זקנו
למה לי. לחנס פי' הש"ס

כן (א) כדוסי קיימא גס לחסו שיה
לשונו דקאמר לעיל דלמחן דמפיק
רשאו לעשה ול"ם: מבעיא ליה לברנא.
למליף בנתלחח מנורע בתער הוא
דלילו מרגלש דנזיר [נל] נפקא
דנזירא ק"ג כמ"ד פ' ג' מיין (לעיל).
דנזיר חיב בכל מעצירין ולהכי
אלטערין זקנו דלילו השחתת זקן
איהי אלא בתער כדמפרש ואילי
ו"ע: כי פריך זקנו למא לי אמאי לא
משני לויעטמיה הא (א) קי"ל דזין
משיח דוחי ל"ם ועשה יליף ממזיר
מנורע דדחי אלא מלי אית קל למימר
מה לנזיר שכן ישנו בשאלה:

ולמאן דמפיק ראשו ללאו גרידא
למה לי. (י) לכתוב זקנו

לנצדד למשמע בין זקנו דכהן בין זקור
 ד'ישראל ומינה שמעי' (בין) ל'ית גרידא
 ד'ישראל ומינה שמעי' ל'ית ועשה
 מכהישראל דמקרא מלל דיבר הכחזב
 ו'אשע' ד'דאש נמי מקרא מלל הירא
 ו'ולא בעי' לאוקומי מלל בראש גרידא
 ו'ולא בראש דמזר שאני החס דשני
 לאחין הן לאו דהקפא ולא דמזר תעבר
 לא לא יעבור הילכך לא מסתברא ליה
 ו'למזמר כולי האי מקרא מלל לאוקומי
 ו'אפילו בראש דמזר אבל השחת חוקן
 לאו הכל לאו אחד הוא בין ד'ישראל לא
 תמשתחית פתח זקנך בין דכהים ו'פחד
 ו'קנס לא יגלוהו הילכך נשאר ו'אשר
 דמקרא מלל דיבר הכחזב דשעה
 דמזמור דקנו ידחא בין לאו ד'ישראל
 בין לאו דכהים כיון דלאברה אמת היא:

והשתחא מלי לשנויי דחי
שאינו שיה זכל הוא דלית

דאס איז ענין ללאו שאינו שוה בכל תנייהו ענין לשוה בכל וגרסה
דקטלוקא דעמיה דשקולים הן ולכן מודה ה"י דל"ת גרידא השוה בכל
כמו ל"ת ועשה שאינו שוה בכל אלא האריך יותר דל"ידי דבעי לאסקוי
ה"י פירכא מסיק ואזיל לכו"ל דדדי דפירכות ומשני כהן מניז לא
ידי שכן ישנו בשאלה וזיז מכה לא יליף שכן לאו שאינו שוה בכל
(א) דמאי אלא כהן מניז לא יליף כו' ינמא דכהן אינטרין משום
רשאו ללאו גרידא וקמהדר ליה למ"ד ראשו לניזי אחא מדקאמר
כיון דמסקין דוקני אחא לאשמעי' תער מעתה למאן דאית ליה ד
על כרחיך דריך לומר דמקרא מלא דבר הכתוב דכיון דקרא סתמא
מקור ואם תאמר והא שפיר אינטרין לאשמעינן דתגלחת מנורע ד
מנורע מותר בתגלחת דקמי זקנו מ"ל כו' מראשו שמעינ' ד
כתב (א) מיניה משמע שגם כהן מגלה זקנו והשתא ספירי ליה
מלא דבר הכתוב ומראשו גרידא שמעינן שגם זיז מנורע מגלה
דכדפרישית שכן ישנו בשאלה ואי כתב זקנו לא הוה שמעינן זיז
ה"ה דשמעינן מיניה לאו ועשה ומה שהזכיר לאו דהקפא גרידא
גרידא לא הוה ידעינן שיהא עשה דוחה אותו דקרא דגדילים הוה
לגליפיפך מה לכהן שכן לאו שאינו שוה בכל ומה לניזי שכן ישנו
ומה לעשה דמנורע דאיכא שלום בית וזכי האי גוונא אמרינן ב'פ'
ילידיה לא תעשה א' ועשה דשילוח הקן משום שלום בית': **אמר**
ל"ת יגש גבר כדדרישין בסמוך קא קשיא לה חצבר ה"ה אכספי
בבב' השחי וזכר הערוה הרי זה לוקה מיתבי' העברת תער' דאמר
אלא ניחא ליה לשנויי מאי לוקה דרבענ' דלא ליפלו דברייתא אהד

כך ארבע יאל ועשה וסלחמו מראשו: ומשי לאו שקולים הם דבכל חד מיניה אימא
 לא ילפי מיניהו וסלחמו דמה לכן שאינו שוה בכל הילכן לא ילפינן מיניה אימא
 לא ילפינו אדם כל דבנו פשוט אפי' חברי תעורה וכן כל שמוש לא ילביש בן שמלת
 לא יאיייר בן שדאר הגוף קאמר: ה"ז לוקה מוש לא ילבוש וכו'. כעין תני במספרים
 לא יאיייר בן שדאר הגוף קאמר: ה"ז לוקה מוש לא ילבוש וכו'. כעין תני במספרים
 לא יאיייר בן שדאר הגוף קאמר: ה"ז לוקה מוש לא ילבוש וכו'. כעין תני במספרים
 לא יאיייר בן שדאר הגוף קאמר: ה"ז לוקה מוש לא ילבוש וכו'. כעין תני במספרים

שני נזירים פרק שמיני נזיר

למה לא להאיץ ראשו צנזור: ויילף רכן ממזיר חייב למה לא לתגלחת מצורע מיצעני ליה. [ויקרא יד:] **מיצעני** ליה. לתגלחת מצורע

אֶת ל"ת ועשה לילך
לֹא ילפינן מה לכהן
לִנְזִיר מכהן נמי לֹא
הַבְּכֹל וּמֵאֵן דְּמוּקִים
לִי זְקֵנו מִיְּבֵעִי לִיה
לִפִּי שְׁנֹאמֵר וּפֹאֶת
כֶּהֱנָה מְצֹרַע כֵּן ת"ל
מֵנִיא וּפֹאֶת זָקֵנָה לֹא
בְּמִסְפָּרִים יֵהָא חֵיִב
תְּשַׁחִית יִכּוֹל לִיקָטָן
ת"ל וּפֹאֶת זָקֵנָה לֹא
הַשְּׁחַתָּה הוּא אוֹמֵר
הָאֵלֹהִי רֹאשׁוֹ לֵאלֹהִי
תִּבְרָאשׁוּ וּלְמֹהֱ לִי
לְמִידָּחִי לֹא גִרְדָּא
עֲשֵׂה הִילֵכֵךְ שְׁקוֹל
מִנְזִיר לֹא יִלְיָף שֶׁכֵּן
לֹא יִלְיָף שֶׁכֵּן לֹא
לִי לִפְנֵי מִיִּנְיֵיהוּ
בְּדֹאמְרֵן ^(ז) : אִמֵּר רַב
עַר מִיִּתִּיבִי הַמַּעְבִּיר
זֶה הָרִי זֶה לֹקָה
פְּרִים וְהָא רַב נִמְי
אִמֵּר רַבִּי חֵיִיא בְּר
הַמַּעְבִּיר בֵּית הַשְּׁחִי
תִּיבִי הָעֵבֶרֶת שִׁיעָר
לֹא מְדַבְּרִי סוֹפְרִים
דְּקָאמֵר ^י מְדַרְבְּנָן
אִיכָא

ה'ר"ח: חמ"ד ר"ב מ'ק"ל ח"ס כל גופו כע"ל. וז"ל ב' משום לא יב"ש
הע"ר ש"מל"ת אש"ה": המעצ"ר ע"ר ש"ב"ת הש"י. תחת א"ל"י י"ד"ו: כע"ן
ש"ג"ו ב'מספ"ר"ס כ'סמ"ך ל'כ"ש כע"ן ע"ר: מ'י"ח"י ד' הע"ר
ש"ל כל גופו כ'גון ש"ב"ת הש"י וש"ב"ת הע"ר ח"ה מ'ד"ר
ת"ור"ה ו"ת א"מ"ת ל'ק"ה: מ"י לוק"ה. ל'א"מ"ר מ"כ"ת מ'ר"ד"ב: מ'ד"ב"ן:
א"כ"ל

מסורת הש"ס

[illegible]

נוסחת הריב"ן

וּפָתַח וְקָסֵם לֹא יִגְלֹחַ
לְזָקֵנוּ וְזֶמֶר (מְזֻרָּה)
אֶסְרֵה הַכְּתוּב גְּזִי גִילּוֹחַ וְזָקֵן
אֶל אֶסְרֵה הַכְּתוּב אֲלֵלָה בְּתֻמָּה
וְזֶמֶר הַשְׁחָמָה הַתִּיר לְךָ
מְזֻרָּה גְּזִי מְזֻרָּה אֲלֵלָה
לְקַטֵּה וְרִהֲטֵנִי לֹא וּכְדֹאמֶר
' כו' דֹּא "ס"ד דְּכִי עֲצִיד:
אֲכַטְרִיךְ לְתַגְלֵחָתָה
אֲהִיבָה: [7] מִיִּמֵּינִי אִסּוּר
הַעֲבֵרַת שַׁעַר:

גליון הש"ס

קמא ע"צ:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
 תוד"ה הר"ק וכו'
 ד"א וכו' לדחי ל"ת. נ"ב
 זה מדוקדק דבחולין לא
 ר. מדיחוי ל"ת כ"א
 דחייט עשה. ול"ע:

ג.הות התוספות

1. ז"ל אדעלמא. 2. ז"ל
 3. ז"ל זצירא ליה. 4. מתיבתא וגראליה
 5. שאטיו שוה בכל הוא
 6. ה"ה שלח מדברי המוסר.
 7. ז"ל דך שוה לי נחמך.
 8. ז"ל לא מרשאו. 9. ז"ל
 10. ז"ל לא ילפינך למיפוך.
 11. ז"ל לא יאמרן. 12. ז"ל
 13. ז"ל מדרבנן. 14. ז"ל
 15. ז"ל ויחן. 16. ז"ל
 17. ז"ל דמשמע.

מוסף רש"י

את זקנם לא יגלוהו.
כהנים כהני, ולא תשחית
פאת זקן בישראל כהני,
פינן להו בגזירה שזה האזן
הוא, והכי אמרינן בהדיא
ג"ש ^{מ"ק דקדושין (לה:)}
משחיתים, שחין חומקין
מברכהינן, פליגינא של
יוא ג"ש ליתן להמור של
עור, אבל רהיטו משחיתים
שח הראש והשחמת פאת

[illegible]